

Alexej Uljukajev, už se dosmál...

Autor: The Saker

Zatímco celý svět se zatajeným dechem sledoval výsledky amerických prezidentských voleb, pustil se Vladimir Putin do něčeho pozoruhodného – nechal na základě obvinění z vydírání a korupce zatknout **Alexeje Uljukajeva**, ministra hospodářství v Medvěděvově vládě. Od léta tajnou službou odposlouchávaný Uljukajev byl **zatčen v nočních hodinách** i s dvěma miliony amerických dolarů. Druhý den ráno ho Putin oficiálně zbavil funkce.

Podle ruských vyšetřovacích orgánů vymáhal Uljukajev dvoumilionový úplatek za posudek, díky němuž získal Rosněft (ruský státem řízený ropný gigant) poloviční podíl v Bašněftu (další obří ropná společnost). Uljukajev se podle všeho pokoušel vyhrožovat **Igoru Sečinovi**, prezidentovi Rosněftu a člověku s blízkými vazbami na Vladimira Putina i ruské bezpečnostní a zpravodajské služby.

Ano, čtete správně: podle oficiální verze podplatila státní společnost člena vlády. Dává vám

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

to smysl? A co významný ministr s napíchlým telefonem, déle než rok pečlivě sledovaný FSB – zní to pravděpodobně?

Smysl to samozřejmě nedává, což si ruské úřady plně uvědomují. Přesto však zní oficiální verze právě takto. Co se tedy děje ve skutečnosti? Snaží se Putin něco říci?

Pochopitelně!

Vzpomínáte ještě na zkorumpovaného ministra obrany **Anatolije Serdžukova**? Nejprve byl odvolán a teprve následně zatčen. Tentokrát však zatýkají člena vlády uprostřed noci. Jeho podřízení se mu nemohli dovolat a několik hodin vůbec nevěděli, co se s ním stalo. Jednalo se o omyl? Sotva.

Uljukajevovo zatčení bylo pečlivě naplánováno, aby co nejméně otráslo všemi zbylými příslušníky páté kolony, kteří se ještě drží u moci, protože Uljukajev byl v mnoha ohledech symbolem celé „atlantické integrace“ (tedy oné části Kremlu, která usiluje o začlenění Ruska do Amerikou řízeného mezinárodního bezpečnostního systému): Uljukajev byl známý liberál, stejně jako guvernér Kirovské oblasti **Nikita Bělych**, loni v červnu v případě spojeném s velkou publicitou **zatčený za přijetí úplatku** ve výši 400 000 euro. Dokonce bych neváhal Uljukajeva označit za dokonalý symbol atlantického integracionismu a věrného příslušníka ruské „liberální“ (což zde značí typ „washingtonský konsenzus“) sekty, který v minulosti spolupracoval s **Jegorem Gajdarem** a **Alexejem Kudrinem** a jehož se nyní podařilo ruským „silovikům“ čelním představitelům tzv. „silových ministerstev“ (obrana, vnitra, rozvědka) odstavit.

To bylo všem okamžitě jasné a hlavní titulek na populárním webu Gazeta.ru snad ani nemohl být výmluvnější: „**Silovici dostali Uljukajeva.**“ Článek byl doplněn fotkami všech hlavních aktérů dramatu, včetně tvrdě působícího muže, mnohými označovaného za hlavního strůjce Uljukajevova pádu, **Sergeje Koroljova**, šéfa Hospodářské bezpečnostní služby FSB.

Už v dubnu jsem předpověděl počínající čistky ve vládě a musím se přiznat, že jsem současné události čekal už dříve. Putin se podle všeho rozhodl přikročit k činu ve chvíli, kdy měl Strýček Sam dost práce se svými vlastními vnitřními záležitostmi. Pokud bylo skutečně důvodem k odložení akce toto, mnohé to vypovídá o vlivu, kterým dosud v Rusku Spojené státy vládnou. Někteří pozorovatelé poznamenali, že k Uljukajevovu zatčení došlo po telefonickém rozhovoru Trumpa s Putinem a naznačovali, Trump mohl Putinovi na zatčení kývnout. To je samozřejmě naprostý nesmysl, ale pátá kolona ráda využije k očernění Putina cokoliv, co se zrovna naskytne.

Seznam možných „kandidátů“ čistek zůstává dlouhý a najdou se na něm jména vicepremiéra **Arkadije Dvorkoviče**, prvního místopředsedy vlády **Igora Šuvalova**, guvernérky Ruské centrální banky **Elviry Nabiullinové**, ministra financí **Antona Siluanova** a samozřejmě premiéra **Dmitrije Medvěděva**. Uljukajev byl jen jedním z mnoha, přesto šlo bez stínu pochybností o hodnotný cíl a způsob jeho zatčení jistě vyvolal mrazení v zátylku u všech ostatních zástupců páté kolony v Kremlu. Už jen dlouhodobý monitoring jeho telefonů se jeví jako nemyslitelná

věc a jasně ukazuje, že před Putinovými čistkami není v bezpečí nikdo. Už to je velice vítanou změnou: všichni členové Medvěděvovy vlády dostali jasně na srozuměnou, že jejich život se odehrává pod bdělým dohledem FSB.

Na dalším Uljukajevově osudu po pravdě řečeno ani tolik nezáleží. Byl oficiálně obviněn, nyní proběhne další vyšetřování, po jehož uzavření stane Uljukajev před soudem (doposud byl pouze zadržen a na dva měsíce umístěn do domácího vězení). Potenciálně může dostat až 15 let za mřížemi a pokutu ve výši 70 násobku úplatku. Soudě podle Serdžukovova případu, který díky **prezidentské amnestii** k dvacetiletému výročí Ústavy unikl vězení, se Putinovi do skutečně tvrdé odplaty vůči svým nepřítelům pouštět nechce. Ale i když třeba Uljukajev nedostane příležitost vyčistit si plíce na zdravém vzduchu v tajze, jeho mocenská pozice byla zlomena – a to je v konečném důsledku všechno, na čem Putinovi záleží.

Důležité je to, že vlivný ministr se během jediné noci ocitl z ministerské kanceláře ve vazební cele – což nikdo nepředvídal, ani tomu nedokázal zabránit. Znovu tak sledujeme 100% putinovský styl: žádné varování či náznaky – a náraz náhlá akce s okamžitým výsledkem. Celý případ jasně nese jeho „rukopis.“

Reakce na toto zatčení v Rusku byly předvídatelné, zvláště po oznámení ruských médií citujících zdroje napojené na bezpečnostní služby, že vyšetřování čelí také Arkadij Dvorkovič a **Andrej Belousov**. Například **Anatolij Čubajs** se nechal slyšet, že je „naprosto šokován.“ Ještě lepší pak byla reakce premiéra Medvěděva, který označil události za „vymykající se jeho chápání.“

Bude zajímavé sledovat nevyhnutelnou reakci atlantických integracionistů: pokud uznají porážku, vyjádří naoko podporu „boji s korupcí na všech úrovních“ a pokusí se příliš na sebe neupozorňovat. Jestliže v nich však dosud přežívá bojovný duch, odsoudí „stalinské“ zátahy, návrat k „čistkám ve stylu 30. let“ a „novou teroristickou kampaň“ proti demokracii. Západní korporátní média, jejichž jedinou „hodnotou“ jsou peníze, jistě popíší stohy papíru o tom, jak ruská „tajná policie“ pronásleduje „podnikatele“ a jak moc to poškodí ruskou ekonomiku. Fakticky tedy repete kvílení doprovázející Putinův zásah proti nechvalně proslulé „vládě sedmi bankéřů“ (*semibankirshchina*). Jak by řekl Elton John: „ten film už jsme taky viděli...“

Pro fanatické odpůrce Putina z řad nacionalistů to pak naopak bude příliš málo a příliš pozdě. Dlouhá léta si stěžují na korupci, za níž nejsou vysoce postavení úředníci nikdy potrestáni, a když byly teď jejich nářky konečně vyslyšeny, není jim to dost. Na jejich reakci však příliš nezáleží, protože mají u ruské veřejnosti skoro stejně nízkou důvěru jako prozápadní strany typu **Jabloko** nebo **Parnas**.

Vlivná ruská média a političtí komentáři popřávají Putinovi potlesk na otevřené scéně, což příliš nepřekvapí, protože si dlouhé měsíce takřka jednohlasně neustále hlasitě stěžovali na „ekonomický vládní blok,“ čímž měli na mysli proamerickou pátku kolonu v Medvěděvově kabinetu. Skoro všichni hlavní političtí komentátoři volali po čistkách tohoto „ekonomického bloku“ a radikální proměně ruské hospodářské politiky. Jednoho zlosyna tedy dostali naservírovaného na stříbrném podnose, což je dobrý začátek, ale zatím nic nenaznačuje, že

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

budou padat další hlavy nebo že se směřování ruského hospodářství konečně osvobodí od směřování v duchu washingtonského konsenzu, jež bude nahrazeno tolik potřebnou politikou vnitřního růstu. Jak ale známe Putina, neměli bychom čekat žádné náznaky - jen činy.

V Rusku, právě tako jako v USA, je mnohem snazší vyměnit lidi než systém - ale právě změna systému, nikoliv lidí, představuje jedinou cestu ke skutečné změně. Dosud se Putinovi podařilo jen vyhodit pár těch nejhorších a na jejich místa dosadit (což musíme uznat) velice dobré náhrady. **Když se teď značně snížila hrozba války s USA a Strýček Sam bude plně zaměstnán svými vlastními vnitřními problémy, doufám, že se Putin konečně pustí do rozhodné akce k osvobození Ruska z nadvlády přísluhovačů washingtonského konsenzu a nahradí je skutečnými vlastenci, kteří konečně pomůžou vytvořit z Ruska opravdu suverénní zemi i v hospodářské oblasti.**

Úvaha Putin is (finally) purging the Medvedev government vyšla na stránkách The Saker 17. listopadu 2016.